

Erdészeti rendeletek tára.

Körrendelet valamennyi megyei törvényhatóságnak.

(A községi erdőkből való faeladások engedélyezése alkalmával követendő eljárás tárgyában.)

28.794. szám. Az 1871: XVIII. t.-cz. 26. §-nak *b*) pontjában foglalt azon intézkedés, mely szerint községi vagyon törvényhatósági, esetleg belügyministeri jóváhagyás mellett elidegeníthető, a községi erdőkre nézve megszorítást szenvedett az 1879: XXXI. t.-cz. (erdőtörvény) által, a mennyiben ennek 17. §-a a községeket azon erdőbirtokosok közé sorolja, kik erdeiket csak gazdasági rendszeres üzemterv szerint kezelteik.

Addig míg ezen üzemtervek az erdőtörvény 18. §-ban meghatározott idő alatt létre jönnek, az erdőművelés, tehát értékesítés is, a 210. §. értelmében csak a földmivelés-, ipar- és kereskedelmi minister ur által erdőrendészeti szempontból megállapított módon és korlátok közt történhetik, és illetőleg minthogy a nevezett minister ur által a közigazgatási bizottságnak az erdészeti ügyekben való eljárása tárgyában vélem egyetértőleg 1881. évi 10.092. sz. a. kibocsátott utasítás 3. §. *g*) pontja szerint az üzemterveknek elkészítéseig és jóváhagyásaig a közigazgatási bizottság erdészeti albizottsága van hivatva minden az erdő jelenlegi állományának megváltoztatását célzó kérdéseknek erdőrendészeti szempontból elsőfokulag határozni még azon esetekben is, ha az ügy végleges elintézése, mint községi vagyont illető kérdés, a törvényhatóságot illeti, kétségtelen, hogy mielőtt községi erdők egészben vagy azok bármily részei eladathatnának, most már nemcsak a törvényhatóság község-háztartási szempontból való engedélye szükséges, hanem az erdészeti hatóságnak erdőkezelési szempontból való hozzájárulása is elkerülhetlenül megkívánatik.

Miután pedig az erdőtörvény életbelépése óta is, fordultak elő esetek, hogy törvényhatósági engedély mellett oly favágások eszközöltettek községi erdőkből, melyek az évi fatermést meghaladván, az állandóan fentartandó fatőkét megtámadják, s épen azért az 1879: XXXI. t.-cz. értelmében meg nem engedhetők, ezennel rendelem, miszerint ezentul mielőtt a községek által szándékba vett faeladások ügyeit a törvényhatóságok község-háztartási szempontból érdemleges tárgyalás alá vesznek, kötelesek mindenkor megkivánni a közigazgatási bizottság erdészeti albizottságának az eladandó fatömeg kihasználásának megengedhetősége iránt erdőrendészeti szempontból való határozatát és ennek alapján a földmivelés-, ipar- és kereskedelmi minister urnak a favágás iránti engedélyét, illetőleg a mely községre nézve már ministerileg jóváhagyott üzemterv létezik, az erdészeti albizottság aziránti határozatát, hogy a kihasználás az üzemterv korlátain túl nem terjeszkedik-e?

Ezzel kapcsolatban, minthogy gyakrabban megtörténik, hogy a községek faeladások alkalmával az áruba bocsátott fáért nem kapnak annyit, mint a kereskedelmi viszonyoknak megfelelőleg várni lehet, felhívom a törvényhatóságot, hogy az 1871: XVIII. t.-cz. 110. §-a értelmében az illető faeladások engedélyezése alkalmával az illető községnek rendszerint feltételül szabják, hogy a faeladásokat nyilvános árlejtésen eszközölje, és ha a becsár jelentékenyebb és ezer (1000) frt értéket meghalad, az „Erdészeti Lapok“ utján idejekorán köztudomásra hozza. — Budapesten, 1882. évi június hó 5-én.

Tisza K.

Körrendelet.

37.595. sz. A községi erdőkből való faeladások alkalmával kövendő eljárás tárgyában f. évi június 5-én 28.794. sz. a. kibocsátott körrendelet végpontjában „árverés“ szó helyett tollhibából „árlejtés“ szó csuszván be, az a netaláni zavarok kikerülése végett ezennel helyreigazítottatik. — Budapesten, 1882. évi augusztus hó 1-én.

A minister megbízásából:

Lukács György, s. k., ministeri tanácsos.

Valamennyi közigazgatási bizottságnak és k. erdőfelügyelőségnek.

(A községi erdőkből való faeladások ügyében.)

24.303. sz. A m. kir. belügyminister urnak a törvényhatóságokhoz intézett folyó évi 28.794. számú körrendelete értelmében a községek által tervezett nagyobb faeladások csak az illetékes erdészeti bizottságok határozata s illetve az általában helybenhagyott gazdasági üzemtervek alapján kiállított favágatási engedély mellett foganatosíthatók, és pedig akkép, hogy a községek tulajdonát képező erdők fakészletei mindenkor nyilvános árverések utján bocsátandók áruba, s hogy az árverések megtartása, nevezetesen nagyobb s 1000 (egyezer) frt értékű fakészletek eladásánál mindenkor az „Erdészeti Lapok“-ban közhírré teendő.

Miről a bizottságot vagy az erdőfelügyelőséget az idézett körrendelet másolatának idecsatolása mellett oly hozzáadással értesitem, hogy azon esetben, ha valamely község fakészleteinek eladásánál a körrendeletben foglalt intézkedésekre való figyelem nélkül önhatálmilag járna el, esetleg ha az erdészeti bizottságok hatásköréhez tartozó ügyek ezen bizottságok véleményének kihallgatása nélkül s határozatainak mellőzésével intéztetnének el, erről nekem esetről esetre kimerítő jelentést tenni el ne mulasztja.

A favágatási engedélyek iránti határozatok hozatalánál egyéb-iránt szem előtt tartandó a f. évi 8326. sz. körrendeletem.

Budapest, 1882. június hó 29-én.

A minister helyett:

Matlekovics.

Körrendelet az összes királyi törvényszékek mint urbéri bíróságoknak.

(A volt urbéresék és zsellérek részére a faizási jog megváltása fejében kihasítandó erdők fel nem oszthatóságának az urbéri birtokrendezési ítéletben és egyezségben való kimondása ügyében.)

14.778. szám. A földmivelés-, ipar- és kereskedelmi királyi minister ur több ízben előfordult esetek alkalmából a miatt emelt nálam panaszt, hogy a volt urbéresék és zsellérek a faizási jog megváltása fejében részükre kihasított közös erdőterületet sok helyütt maguk között egyéenként felosztván, az urbéri perekben hozott ítéletek és egyezségek végrehajtásával megbizott kir. törvényszékek ezen törvényellenes eljárást megakadályozni elmulasztván, az 1871. évi LIII. t.-cz. 32. §-nak világos határozatai ellenére ezen állapotot hitelesítették.

Miután a kir. törvényszékek ezen eljárása azon kívül, hogy a most idézett 1871. LIII. t.-cz. 32. §-ba ütközik, ellenkezik az 1879. évi XXXI. t.-cz.-nek az erdők fenntartásáról és kezeléséről rendelkező 2. 4., illetve 17. §§-aiban foglalt határozataival is, és ezen erdőknek a most idézett törvények értelmében való fenntartását és gazdasági kezelését lehetetlenné teszi: figyelmeztetem a törvényszéket, hogy jövőre minden urbéri birtokrendezési ítéletben és egyezségben az 1871. LIII. t.-cz. 32. §-ra való hivatkozással határozatilag kimondandó lesz az, hogy a volt urbéresék és zsellérek a faizási jog megváltása fejében az 1871. évi LIII. t.-cz. 25-ik és következő §§-ai értelmében kihasítandó erdőterületet maguk között fel nem oszthatván, az erdőt ezután is mint közös vagyont közösen tartoznak kezelni, és hogy annak netaláni felosztása csak akkor válhatik lehetségessé, ha a kérdésben forgó erdő talaja másnemű gazdasági művelésre (szántóföld, rét, kert vagy szőlő) állandóan alkalmas, mi iránt az illető erdőrendészeti hatóság, illetve a földmivelés-, ipar- és kereskedelmi ministerium határoz. — Budapest, 1882. májushó2-án.

Dr. *Pauler Tivadar*, s. k.

Körrendelet valamennyi törvényhatóságnak és közigazgatási bizottságnak.

(A volt urbéresék és zsellérek erdeinek fel nem oszthatása és közös kezelése ügyében.)

19.416. sz. A volt urbéresék és zsellérek a faizási jog megváltása fejében részükre kihasított erdőterületet sok helyütt a törvényhatóságok engedelmével maguk között felosztották, s ennek folytán ezen erdőknek az 1879. évi XXXI. t.-cz. 2., 4., 17. §§-ai értelmében való fenntartása és rendszeres gazdasági kezelése lehetetlenné tétett.

Ez okból figyelmeztetem a czimet, hogy a volt urbéresék és zsellérek az urbéri rendezés alkalmából erdőilletőségképen tulajdonukba átment erdőket az 1871. évi LIII. t.-cz. 32. §-a értelmében mint közös erdőt, s a fennálló vagy kibocsátandó szabályok szerint a közigazgatási hatóságok felügyelete alatt, tehát az 1879. évi XXXI. t.-cz. rendelkezéseinek megfelelően tartoznak kezelni; továbbá, hogy ezen erdők netaláni felosztása csak akkor válhatik lehetségessé, ha azok talaja másnemű gazdasági művelésre (szántóföld, kert, rét vagy szőlő) állandóan alkalmas; mi iránt az illető közigazgatási erdészeti bizottság, illetve a vezetésem alatt álló földművelés-, ipar- és kereskedelmügyi m. kir. ministerium határoz.

Ennek megfelelően a belügyminister ural egyetértőleg, utasítom a törvényhatóságokat és közigazgatási bizottságokat, hogy a községi előljáróságoknak szigorú kötelességévé tegyék, hogy a volt urbéresék számára mint erdőilletőség, kiadott erdőtér felosztására és felsőbb hatósági engedély nélkül másnemű gazdasági művelés alá vonására a birtokjogosultak részéről irányított törekvéseket akadályozzák, és haladéktalanul feljelentsék, a közigazgatási erdészeti bizottságok pedig szigoruan az idézett törvények értelmében járjanak el.

Végül megjegyzem, hogy az igazságügyminister ur ez évi 14.778. számú körrendeletével az összes kir. törvényszékeket, mint urbéri bíróságokat figyelmeztette, miszerint jövőre minden urbéri birtokrendezési ítéletben és egyezségben határozatilag kimondandó, hogy a volt urbéresék és zsellérek a faizási jog megváltása fejében kihasítandó erdőterületet maguk között fel nem oszthatván, az erdőt ezután is mint közös gyogyont, közösen tartoznak kezelni.

Budapesten, 1882. július hó 30-án.

B. Kemény.

Az Országos Erdészeti-Egyesület pénztáránál teljesített befizetések.

(1882. évi július hóban.)

Befizetés.	frt.	Befizetés.	frt.
Aranyi Mór, fakereskedő .	10	Bereczky Gyula, m. kir.	
Bartha Gyula, m. kir. er-		erdőgyakornok	1
dészelölt	4	Balás Vincze, m. kir. fő-	
Gróf Breuner Ágoston,		erdész	10
földbirtokos	8	Bélteky Antal, erdővéd .	8
Bethlen főtanodai jószág-		Balás Emil, m. kir. fő-	
igazgatóság	2 ⁰⁶	erdész	8
Binder Vilmos, m. kir. fő-		Beszterzebánya város .	8
erdész	8	Buchtik Róbert, erdőtiszt	8